

Sygn. akt: IV RC 424/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Gdańsk, dnia 18 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Szczutowska

Protokolant: Katarzyna Acela

po rozpoznaniu w dniu 04 lipca 2016r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej H. B., reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową, matkę K. K.

przeciwko M. B. (1)

o alimenty

I zasądza alimenty od pozwanego M. B. (1) (nr PESEL (...)) na rzecz małoletniej H. B., ur. (...) w G. (nr PESEL (...)) w wysokości po 800 zł (osiemset złotych 00/100) miesięcznie, płatne z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynwszy od dnia 20.05.2015r. do rąk matki małoletniej powódki- K. K.;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

IV obciąża pozwanego M. B. (1) kosztami postępowania w sprawie w wysokości 480 zł (czterystu osiemdziesięciu złotych 00/100) jednorazowej opłaty na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Sygnatura akt IV RC 424/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2015 roku małoletnia powódka H. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. B. (1) tytułem alimentów kwoty 1.500 złotych, płatnej do rąk matki K. K. do 10-go dnia każdego miesiąca z odsetkami w przypadku zwłoki oraz o obciążenie pozwanego kosztami procesu. W uzasadnieniu powódka wskazała, że urodziła się (...) i jest córką K. K. oraz M. B. (1). Dalej podała, że do listopada 2013 roku mieszkała z rodzicami w dużym mieszkaniu przy ulicy (...) w G., miała opiekunkę, często wyjeżdżali na zagraniczne wakacje, wyjeżdżali też w weekendy, odwiedzali stolice Europy. W listopadzie 2013 roku pozwany porzucił jednak rodzinę i związał się z inną kobietą. Przez kilka następnych miesięcy dalej opłacał rachunki za mieszkanie, przekazywał również kwotę po 1.000 złotych miesięcznie. Po kilku miesiącach zaprzestał opłacania mieszkania i przekazywał miesięcznie na utrzymanie córki po 800 złotych, a od przełomu maja i czerwca 2014 roku jedynie 400 złotych. Powódka stwierdziła, że pozwany jeszcze w styczniu 2014 roku deklarował kwotę 800 złotych tytułem alimentów, 500 złotych tytułem kosztów przedszkola i 600 złotych tytułem kosztów kredytu. Powódka wskazała, że pozwany od kilku lat ma stałą pracę – jest asystentem Prezydenta Miasta G., członkiem Rady Fundacji (...) i pracował w sztabie wyborczym Prezydenta Miasta G.. Powódka podniosła, że miesięczny

koszt jej utrzymania to 2.500 złotych. Na sumę tę składa się: 181, 50 złotych – czynsz i opłaty eksploatacyjne, 143 złotych – internet i telewizja, 440 złotych – opłaty za przedszkole, 400 złotych – wyżywienie, 50 złotych – środki higieniczne, 150 złotych – odzież i obuwie, 640 złotych – koszty lekarstw, witamin, specjalistycznych badań lekarskich, terapii psychologicznej, 150 złotych – rozrywka, 100 złotych – wynagrodzenie opiekunki w czasie wakacji, 229, 50 złotych – wakacje, 125 złotych – paliwo do samochodu. Powódka powinna być ponadto objęta opieką logopedyczną, ortodontyczną, stomatologiczną i okulisty (k. 2-9).

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2015 roku tutejszy Sąd udzielił powódce zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego na czas trwania procesu dołożenia tytułem alimentów na rzecz powódki kwoty po 1.200 złotych miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki K. K., poczynając od dnia 20 maja 2015 roku (k. 155-157).

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w części ponad kwotę 400 złotych oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Pozwany przyznał, że zatrudniona została opiekunka do opieki nad powódką, jednakże wydatki z tego tytułu ponosili rodzice pozwanego, u których powódka nocowała średnio cztery razy w tygodniu. Pozwany podniósł, że pod koniec związku rodziców małoletniej to K. K. uzyskiwała większe dochody. Pozwany zakwestionował wyjazdy zagraniczne (dwa na trzy z nich sfinansowali rodzice pozwanego), zwiedzanie stolic (wycieczka do L. została zorganizowana przez matkę powódki w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej). Pozwany wyjaśnił, że wcześniejłożył na utrzymanie rodziny większe kwoty, ale miało to charakter tymczasowy, o czym informował matkę powódki. Zarobki pozwanego wynoszą 5.572, 15 złotych brutto miesięcznie, a oprócz tego pozwany otrzymuje 1.200 złotych z (...) Fundacji (...). Pozwany spłaca kredyt (1.521, 34 złotych miesięcznie), który jego rodzice zaciągnęli, aby K. K. mogła otworzyć punkt sprzedaży ciastek oraz kredyt (267, 22 euro miesięcznie), zaciągnięty na sfinansowanie działalności internetowej K. K.. Pozwany zakwestionował koszty obuwia, ubrania i leczenia powódki. Zaprzeczył, aby powódka pozostawała pod stałą opieką poradni nefrologicznej, a matka powódki nigdy nie informowała go o problemach logopedycznych i ortodontycznych córki. Pozwany wskazał, że to on podjął leczenie stomatologiczne córki i ponosił wydatki z tym związane – powódka miała 8 ubytków i pozwany poniósł koszty leczenia 4 z nich. (k. 163-175).

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt II1 Cz 614/15 zmienił powyższe postanowienie w ten sposób, że udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz małoletniej powódki tytułem alimentów kwoty po 800 złotych, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki powódki, poczynając od dnia 20 maja 2015 roku i dalej idący wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalił (k. 346-356).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. B. urodziła się (...) w G., pochodzi z nieformalnego związku (...). Do listopada 2013 roku M. B. (1) mieszkał wspólnie z H. B. oraz K. K. i jej córkami M. R. (1) i Z. R.. Do tego czasu w kosztach utrzymania małoletniej partycypowała babcia I. B., która opiekowała się H. B. kilka dni w tygodniu.

(Dowody: odpis skrócony aktu urodzenia k. 12, zeznania świadka I. B. – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 00:09:04 do 00:39:30)

W listopadzie 2013 roku M. B. (1) wyprowadził się. Początkowo przekazywał K. K. kwotę 1.000 złotych miesięcznie. W styczniu 2014 roku M. B. (1) oświadczył, że jest chęć przekazywać kwotę 800 złotych miesięcznie oraz regulować opłaty za przedszkole. Z czasem suma ta uległa zmniejszeniu do 800 złotych, a ostatecznie od połowy 2014 roku do kwoty 400 złotych.

M. B. (1) proponował K. K., aby przenieśli się z dziećmi do mieszkania z mniejszym czynszem i zaoferował pomoc w przeprowadzce.

(Dowody: wiadomość e-mail k. 98, 181, potwierdzenia przelewów k. 182-206)

Obecnie H. B. mieszka z matką i przyrodnimi siostrami w domu, należącym do znajomych K. K.. Zajmują one parter, a opłaty z tego tytułu wynoszą około 181, 50 złotych za każdą osobę. Miesięczny koszt wyżywienia H. B. to kwota 300 złotych, koszt zakupu środków higienicznych to kwota 50 złotych, zaś koszt zakupu odzieży i obuwia to kwota 150 złotych miesięcznie. H. B. cierpi na koślawość kolan i z tego powodu potrzebuje wysokiej jakości obuwia ze sztywnymi cholewkami. Część odzieży i obuwia kupuje M. B. (1).

H. B. do czerwca 2016 roku uczęszczała do przedszkola, a od września 2016 roku rozpoczyna naukę w zerówce. Wydatki z tym związane kształtują się średnio na poziomie 440 złotych i obejmują składki na radę rodziców, wyprawkę, przybory, obuwie domowe, zajęcia dodatkowe (basen i taniec towarzyski), wycieczki, imprezy okolicznościowe, zdjęcia, zakup wyposażenia sali oraz obiady.

Wydatki związane z wypoczynkiem i rozrywką, takie jak wyjścia do kina, na kregle, łyżwy, urodziny koleżanek i kolegów wynoszą 100 złotych miesięcznie. K. K. ponosi koszt paliwa w związku z koniecznością dowożenia dziecka do przedszkola (szkoły) w wysokości 125 złotych.

H. B. raz w roku korzysta z opieki lekarza nefrologa. Podczas wizyty wykonywane jest badanie USG, a łączny koszt wynosi 200 złotych. U H. B. stwierdzono 8 ubytków w uzębieniu. Koszty leczenia 4 z nich pokrył M. B. (1). Koszt wizyty u stomatologa wynosi około 80-120 złotych. Okresowo niezbędne są także badania okulistyczne i laboratoryjne. Miesięczny koszt związany z leczeniem H. B. zamyka się w granicach 100 złotych.

(Dowody: wykaz kosztów utrzymania k. 10-11, częściowo przesłuchanie pozwanego M. B. (1) – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:56:12 do 02:10:05, częściowo przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki K. K. – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:26:37 do 01:56:10, zaświadczenie z przedszkola k. 14, wiadomość e-mail k. 100-111, 306, kserokopie skierowanie do okulisty, na dania laboratoryjne, badań USG i wyników badań k. 35-39)

W kwietniu 2015 roku K. K. udała się z córką do terapeuty. Obecnie H. B. nie uczęszcza na żadną terapię.

(Dowody: informacja od terapeuty k. 34, częściowo przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki K. K. – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:26:37 do 01:56:10)

Po wyprowadzeniu się M. B. (1) utrzymywał kontakt z córką co drugi weekend oraz tydzień podczas ferii zimowych i dwa tygodnie w czasie wakacji, jednak od stycznia 2016 roku kontakt ten nie jest regularny. Podczas tych spotkań M. B. (1) zabierał córkę do kina, na basen, wyjeżdżał z nią także na wakacje i ferie zimowe. W 2014 roku M. B. (1) wraz z obecną partnerką zarezerwowali wakacje we W., w tym dla H. B., która jednak nie wyjechała. W 2015 roku spędzili wakacje na wyspie K..

Na wakacje z córkami wyjeżdża także K. K.. Były we W., w Z., w B..

W 2015 roku M. B. (1) i K. K. zaplanowali całe wakacje H. B. i nie potrzebowali pomocy ze strony osób trzecich do opieki nad córką.

(Dowody: częściowo przesłuchanie pozwanego M. B. (1) – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:56:12 do 02:10:05, częściowo przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki K. K. – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:26:37 do 01:56:10, wiadomość e-mail k. 304-305)

Obecnie M. B. (1) mieszka z partnerką M. R. (2) i jej synem J.. Mieszkanie stanowi własność M. R. (2) i jej obciążone hipoteką. Wydatki związane z kredytem (320 CHF) i utrzymaniem mieszkania (500 złotych w sezonie letnim, 900 złotych w zimowym) ponosi M. R. (2). M. B. (1) pracuje jako asystent Prezydenta Miasta G. w R. (...) G. i z tych tytułów w 2014 roku osiągnął dochód roczny w wysokości 54.340 złotych, tj. 4.528 złotych miesięcznie, oraz zwrot kosztów

paliwa. M. B. (1) pełni również nieodpłatnie obowiązki członka Rady Fundacji (...). M. B. (1) spłaca dwa kredyty: rata pierwsze z nich wynosi 1.116, 02 złotych, a drugiego – 1.521, 34 złotych. W 2015 roku wyjechał do wakacje na wyspę K., w 2014 roku do P.. Każda z tych wycieczek była zarezerwowana również dla H. B. i finansowana jest po połowie przez M. B. (1) i jego partnerkę.

(Dowody: częściowo przesłuchanie pozwanego M. B. (1) – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:56:12 do 02:10:05, potwierdzenie przelewu k. 221-292, potwierdzenie podróży k. 298-302, zeznania świadka M. R. (2) – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:01:12 do 01:22:40, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 211, statut fundacji k. 213-220, zeznanie PIT k. 207-210, 212)

K. K. zatrudniona jest na stanowisku głównego specjalisty do spraw kontaktu z mediami w Zarządzie Dróg i Z. w G.. Jej wynagrodzenie wynosi 4.404, 75 złotych netto, jednakże 50% wynagrodzenia jest zajęte przez komornika sądowego. Zobowiązania K. K. związane są z prowadzoną działalnością gospodarczą. K. K. otrzymuje miesięcznie kwotę 1.300 złotych tytułem alimentów na rzecz M. R. (1) i Z. R..

(Dowody: częściowo przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki K. K. – elektroniczny protokół rozprawy z 4 lipca 2016 roku od 01:26:37 do 01:56:10, zaświadczenie pracodawcy k. 114-115, wiadomość e-mail k. 99, zawiadomienie od komornika sądowego k. 112-113, wezwania od wierzycieli k. 116-128, 131-132, zeznanie PIT k. 419-430)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo zasadne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dowodów pisemnych dołączonych do pozwu oraz odpowiedzi na pozew oraz częściowo na podstawie przesłuchania pozwanego i przedstawicielki ustawowej powódki.

Dowody w postaci korespondencji e-mail pozwanego i matki powódki oraz K. K. i właścicieli mieszkania, zaświadczenia o zarobkach, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, potwierdzenia wykonania przelewów, statutu Fundacji (...), zawiadomienia od komornika sądowego, wezwań od wierzycieli służyły ustaleniu możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz K. K. i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

W celu ustalenia usprawiedliwionych potrzeb powódki został przeprowadzony dowód z dokumentów w postaci zaświadczenia o opłatach za przedszkole, informacji od terapeuty, zaświadczeń lekarskich, wiadomości e-mail od właściciela mieszkania, korespondencji e-mail rodziców powódki, a także dowód z przesłuchania w charakterze stron pozwanego i przedstawicielki ustawowej powódki. Dowody te zostały zweryfikowane dodatkowo pod kątem zgodności z zasadami doświadczenia życiowego, o czym będzie mowa w dalszej części pisemnych motywów.

Dowód z zeznań świadków I. B. i M. B. (2) jedynie w niewielkim zakresie przyczynił się do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Zeznań tych wynika bowiem, że I. B. partycypowała w kosztach utrzymania powódki w czasie, gdy pozwany i K. K. mieszkali razem oraz że pozwany zapewniał pełną opiekę podczas spotkań z córką, kupował jej buty, zabierał do kina czy na basen. Świadczenie zeznali o spłacanych kredytach, zaciągniętych przez rodziców pozwanego oraz wspólnie przez pozwanego i K. K.. Podobnie ocenić należy zeznania świadka M. R. (2) – obecnej partnerki pozwanego. Świadek zeznała na okoliczność zobowiązań finansowych pozwanego, co koresponduje z przedłożonymi potwierdzeniami wykonania przelewu. Świadek wyjaśniła, w jaki sposób wraz z pozwanym gromadzą pieniądze na wakacje, a mianowicie odkładają tzw. trzynastą pensję i finansują wyjazd w równych częściach. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w dołączonych potwierdzeniach zakupu wycieczki i dokonania płatności.

Sąd nie znalazł podstaw do odmowy wiarygodności zeznaniom przedstawicielki ustawowej powódki w części dotyczącej kosztów utrzymania mieszkania, szkoły powódki oraz pobieranych przez powódkę świadczeń medycznych.

K. K. zeznała, że powódka pozostaje pod stałą opieką ortopedy, nefrologa, ortodonta i stomatologa, jednakże świadczenia te w znacznej części finansowane są w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia. Odpłatne są natomiast wizyty u nefrologa (200 złotych rocznie) i stomatologa (80-120 złotych), a pod opieką psychologa powódka pozostawała rok temu. Analiza zeznań przedstawicielki ustawowej powódki oraz załączonych dokumentów wynika, że większość zobowiązań, jakie zaciągnęła dotyczyło działalności gospodarczej, a nie utrzymania i wychowania powódki. Zeznała ona, że zaciągnęła kredyt na koncie firmowym, ale jej pracownik zabrał wszystkie pieniądze, ma zaległości wobec Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz obciążona została karami umownymi. Zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania jest przyjęcie, że powyższe zobowiązania nie są związane z koniecznością zaspokojenia potrzeb małoletniej powódki. Potwierdza to również treść wiadomości e-mail K. K., w której opisuje poszczególne zobowiązania (k. 99) oraz treść zawiadomienia od komornika sądowego (k. 112-113) i monity od wierzycieli (k. 116-128).

Nie można również odmówić wiarygodności dowodowi z przesłuchania pozwanego w części, jaka dotyczy zobowiązań majątkowych, kosztów utrzymania i wynagrodzenia pozwanego. Okoliczność, że pozwany spłaca dwa kredyty zaciągnięte w czasie trwania związku z K. K. została przyznana przez samą przedstawicielkę ustawową powódki. Jedyna różnica w stanowiskach stron w tej kwestii dotyczyła celu, na jaki zostały zaciągnięte kredyty, jednakże nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o zobowiązanie K. K. do złożenia raportów kasowych z prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, obejmujących okres ostatnich 3 lat na okoliczność przepływów pieniężnych mających miejsce w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Okoliczność ta nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Ponadto sytuacja majątkowa i zarobkowa matki powódki została ustalona za pomocą dowodów pisemnych – zaświadczenia od pracodawcy, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, zawiadomienia komornika sądowego oraz wezwań do zapłaty od wierzycieli.

Na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 roku sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o zwolnienie z tajemnicy bankowej i zażądania informacji o stanie kont bankowych pozwanego, lokatach i transakcjach bankowych za rok 2014-2015, prowadzonego w mBank oraz o zwrócenie się do pracodawcy pozwanego o udzielenie informacji, czy pozwany wykonuje na zlecenie pracodawcy dodatkowe prace i o sposobie ich wynagrodzenia. Po pierwsze, pełnomocnik profesjonalny nie sformułowanej żadnej tezy dowodowej na jaką miały zostać przeprowadzone powyższe dowody. Po drugie, okoliczności niniejszej sprawy nie wskazują na to, aby pozwany miał jakiegokolwiek lokaty, w szczególności na taki fakt nie wskazywała przedstawicielka ustawowa powódki. Po trzecie, dochody i wysokość zarobków pozwanego została już wykazana za pomocą zaświadczenia od pracodawcy i zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w 2013 i 2014 roku.

Sąd nie czynił ustaleń faktycznych w oparciu o przedstawione paragony i bilety wstępu, o czym będzie mowa poniżej.

Powódka swoje roszczenie wywiodła z treści art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tego obowiązku wyznaczają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe osób zobowiązanych do alimentacji (art. 135 § 1 k.r.o.). Niesporne jest, że powódka jest dzieckiem pozwanego i K. K., a z racji swojego wieku nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, przy czym nie posiada ona również żadnego majątku. Okolicznościami wymagającymi ustalenia były zaś zakres usprawiedliwionych potrzeb powódki oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego i K. K..

Pozwany zarzucił, że kwota 2.500 złotych wskazana jako ponoszona na utrzymanie powódki jest rażąco wygórowana. Zauważyć jednak należy, że pozwany nie odniósł się do wykazu kosztów utrzymania, który został załączony do pozwu, a w znacznej mierze skoncentrował się na kwestionowaniu zasadności paragonów, biletów wstępu czy mandatu karnego. Podkreślenia wymaga, że paragony nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych w sprawie, ponieważ nie ma możliwości zweryfikowania na ich podstawie wydatków na rzecz małoletniej. Z paragonów nie wynika, czy

wymienione w nich pozycje w rzeczywistości zostały zakupione w celu zaspokojenia potrzeb dziecka. Nie ma też możliwości ustalenia, czy objęte nimi zakupy były usprawiedliwione potrzebami powódki. Niemniej jednak brak szczegółowego udokumentowania wydatków na zaspokojenie potrzeb małoletniej nie może skutkować uznaniem, że roszczenie w tym zakresie jest niezasadne. Nie ulega bowiem wątpliwości, że muszą być ponoszone określone wydatki, żeby zaspokoić usprawiedliwione potrzeby powódki, by zapewnić jej możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju w stopniu adekwatnym do jej wieku (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 kwietnia 2013 roku VI ACz 845/13). Tym samym koszty utrzymania wyliczone przez powódkę trzeba skonfrontować z zasadami doświadczenia życiowego.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kosztów żywienia, które powódka wskazała jako kwotę 500 złotych miesięcznie. Dla porządku przypomnienia wymaga, że powódka do czerwca 2016 roku uczęszczała do przedszkola, a od września 2016 roku rozpoczęła naukę przedszkolną. Z załączonego wykazu opłat za przedszkole wynika zaś, że powódka ma w ramach tych opłat zapewnione 3 posiłki dziennie. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego jest przyjęcie, że wydatki na żywność są mniejsze, gdy część posiłków dziecko spożywa w szkole lub przedszkolu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2013 roku VI ACz 788/13). Tym samym kwota 300 złotych tytułem wydatków na żywienie odpowiada aktualnym realiom i jest adekwatna do wieku i potrzeb powódki. Wszystkie te kryteria spełnia również wydatek na środki higieniczne w wysokości 50 złotych. Jednocześnie pozwany nie podjął nawet próby wykazania, że koszt ten jest rażąco wygórowany.

Po wtóre powódka wyliczyła koszty związane z rozrywką na kwotę 150 złotych miesięcznie. Suma ta nie jest jednak adekwatna do wieku powódki (6 lat) i nie mieści się w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Załączone do pozwu bilety do zoo, na przedstawienia czy wieże widokowe pozwalają przyjąć kwotę 100 złotych miesięcznie na zapewnienie rozrywki powódce. Kwota ta obejmuje również koszty imprez okolicznościowych, jak urodziny oraz prezenty dla kolegów i koleżanek. Pozwany podniósł, że niektóre z powyższych dowodów dotyczą także pozostałych dzieci K. K.. Umyka jednak pozwanemu, że powódka wyliczyła wydatki związane z wyjazdami do kina, na przedstawienia, kręgle jedynie na kwotę 50 złotych. Tym samym suma ta nie zawiera wydatków pozostałych dzieci. Zauważyć bowiem należy, że kwoty wynikające z paragonów czy biletów wstępu przewyższają 50 złotych.

Wbrew twierdzeniom pozwanego wydatki na odzież i obuwie w wysokości 150 złotych miesięcznie jest uzasadniony. Niesporne pomiędzy stronami jest, że powódka zmaga się z problemami ortopedycznymi. Okoliczność tę potwierdziła również świadek I. B., która opiekowała się powódką. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego jest zatem przyjęcie, że powódka wymaga obuwia wyższej jakości, co zresztą potwierdza sam pozwany. Wprawdzie pozwany podnosi, że sam kupuje córce obuwie i odzież, jednakże nie wskazał nawet kwoty, którą przeznacza na ten cel. Nie jest zatem możliwe ustalenie, czy wydatki pozwanego zaspokajają wszystkie, bieżące potrzeby małoletniej. Przypomnieć należy, że powódka ma 6 lat, rośnie, co wiąże się z dodatkowymi wydatkami. Na marginesie zauważyć można pewną niekonsekwencję pozwanego. Podnosi on bowiem, że prosił K. K., aby obuwie powódki było lepszej jakości z uwagi na występujące problemy ortopedyczne, a jednocześnie powołał dowody na okoliczność braku potrzeby noszenia przez powódkę specjalistycznego obuwia ortopedycznego (k. 173).

Następną pozycję w wykazie kosztów utrzymania powódki stanowią koszty leczenia. Na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 roku przedstawicielka ustawowa powódki zeznała, że małoletnia jest zdrowa. Z załączonych przez powódkę kserokopii skierowania do okulisty czy na badania laboratoryjne wynika, że powódka okresowo wymaga przeprowadzenia dodatkowych badań. Ponadto K. K. przyznała, że większość świadczeń jest pokrywana przez Narodowy Fundusz Zdrowia, jednakże raz w roku konieczne są badania USG i wizyta u nefrologa (koszt 200 złotych). Nie jest sporna pomiędzy stronami okoliczność leczenia stomatologicznego powódki. Ponadto należy wziąć pod uwagę sezonowe infekcje. Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że kwota 100 złotych miesięcznie na zakup leków, przeprowadzenie badań i opłacenie wizyt lekarskich odpowiada obecnym realiom.

W pojęciu bieżących, usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej mieszczą się także koszty utrzymania i eksploatacji mieszkania. W niniejszej sprawie wydatek na ten cel w wysokości 181, 50 złotych został wykazany przez powódkę załączonymi wiadomościami e-mail od właściciela mieszkania, które zawierają rozliczenia z tego tytułu.

Kwota ta nie była zresztą kwestionowana przez pozwanego, podobnie jak wysokość opłat szkolnych, wyprawki, dodatkowych wyjść, wycieczek i imprez okolicznościowych (440 złotych). Wprawdzie powódka od września 2016 roku będzie uczęszczać do zerówki, jednakże na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 roku przedstawicielka ustawowa powódki wymieniła opłaty z tym związane, które odpowiadają wysokości przedstawionej w wykazie kosztów utrzymania (k. 412). Do usprawiedliwionych potrzeb utrzymania i wychowania powódka można zaliczyć także koszty korzystania z samochodu związane z dowożeniem dziecka do szkoły lub na zajęcia pozaszkolne w wysokości 125 złotych.

Podkreślenia wymaga, że pojedyncze wydatki nie podlegają zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego, który dotyczy bowiem jedynie cyklicznie ponoszonych wydatków, a nie wydatków jednorazowych. W niniejszej sprawie charakter wydatku jednorazowego miał koszt wizyty u terapeuty. Przedstawicielka ustawowa małoletniej na rozprawie w dniu 4 lipca 2016 roku zeznała, że pod opieką psychologa powódka była rok temu. Konieczność kontynuowania terapii winna wykazać powódka. Samo twierdzenie strony nie jest bowiem dowodem, a twierdzenie dotyczące okoliczności istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy musi wykazać strona je zgłaszająca. Podobnie ocenić należy zgłoszony wydatek na wynagrodzenie opiekunki podczas wakacji w wysokości 100 złotych. Pozwany udowodnił, że w 2015 roku podzielił opiekę nad powódką z K. K. w sposób ciągły i niewymagający pomocy ze strony osób trzecich. Pozwany wyraża wolę spędzania wakacji z powódką. Brak jest przy tym jakichkolwiek podstaw, by kwestionować wspomniane stanowisko pozwanego. K. K. nie udowodniła, aby kiedykolwiek poniosła wydatek związany z zapewnieniem dodatkowej opieki małoletniej, a ewentualna taka potrzeba w przyszłości nie jest wystarczająca do wliczenia tego wydatku do usprawiedliwionych, bieżących potrzeb małoletniej.

Nie ma racjonalnego uzasadnienia do wliczenia w koszty utrzymania powódki wydatków związanych z organizacją wypoczynku letniego i zimowego. Po pierwsze, pozwany część wakacji i ferii zimowych spędza z powódką i w tym czasie również organizuje wyjazdy. Po drugie, mimo zorganizowania wypoczynku pozwany w dalszym ciągu będzie zobowiązany do łożenia alimentów. K. K. przyznała, że w 2015 roku pozwany zapewnił dziecku drogi wyjazd zagraniczny, ale nie ma pewności, czy w 2016 roku sytuacja się powtórzy (k. 391). Przedstawicielka ustawowa powódki nie przedstawiła jednak żadnych dowodów zmierzających do uzasadnienia swojego stanowiska, ograniczając się jedynie do gołosłownego i ogólnikowego twierdzenia. Podkreślenia wymaga, że to na powódce spoczywał ciężar wykazania zakresu usprawiedliwionych bieżących potrzeb (art. 6 k.c.). Tymczasem zauważyć należy, że pozwany na każdy wyjazd zaprasza również córkę, toteż obawy matki powódki nie znajdują uzasadnienia.

Z tych wszystkich względów Sąd ustalił usprawiedliwione, bieżące koszty utrzymania i wychowania powódki na kwotę 1.446, 50 złotych.

Wreszcie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczają możliwości zarobkowe i majątkowego zobowiązanego. Pozwany pracuje jako asystent Prezydenta Miasta G. oraz jest zatrudniony w (...) Fundacji (...). W 2014 roku pozwany osiągnął łączny dochód w wysokości 54.340 złotych. Oznacza to, że miesięczny dochód pozwanego wynosi 4.528 złotych miesięcznie. Do dochodu pozwanego należy doliczyć elementy, które wprawdzie nie podwyższają bezpośrednio jego przychodu, ale czynią jego sytuację finansową korzystniejszą, tj. zwrot od pracodawcy kosztów paliwa.

Niesporne jest, że pozwany spłaca dwa kredyty, zaciągnięte w czasie trwania związku z K. K. w ich wspólnym interesie, których raty wynoszą odpowiednio 1.521, 34 złotych oraz 1.116, 02 złotych miesięcznie. Natomiast koszty utrzymania i eksploatacji mieszkania ponosi partnerka pozwanego w całości. Przedstawicielka ustawowa powódki zarzuciła, że pozwany przeznaczają duże sumy na wycieczki, co oznaczać miało, że ma on większe możliwości zarobkowe i majątkowe niż deklaruje. Zauważyć jednak należy, że z załączonych wydruków potwierdzenia podróży oraz wykonania przelewu wynika, że koszty wycieczek pokrywane są nie tylko przez pozwanego, ale również przez jego obecną partnerkę (k. 288-302). Wycieczki te dotyczą 4 osób, w tym powódki. Ponadto pozwany i świadek M. R. (2) wyjaśnili, że źródłem finansowania wypoczynku są między innymi zaoszczędzone środki z tzw. trzynastej pensji. Zeznania te nie budzą wątpliwości. M. R. (2) zarabia około 6.000 złotych, a do jej stałych zobowiązań należy zapłata raty kredytu (320 CHF) oraz koszty utrzymania mieszkania (latem 500 złotych, zimą 900 złotych).

Reasumując, po odliczeniu stałych zobowiązań pozwanego (2.637, 36 złotych z tytułu kredytów) pozostaje kwota 1.862, 64 złotych. Ponadto możliwości zarobkowe pozwanego są szersze niż rzeczywiście wykorzystywane. Zauważyć bowiem należy, że pozwany uczestniczy w R. (...) G. i z tego tytułu uzyskuje jedynie dochód roczny w wysokości 1.200 złotych rocznie oraz w R. Fundacji (...), w której pełni obowiązki nieodpłatnie. Świadczy to o tym, że pozwany ma możliwość podjęcia dodatkowego zatrudnienia z wyższym niż powyższe wynagrodzeniem.

Z kolei matka powódki zatrudniona jest na stanowisku głównego specjalisty do spraw kontaktu z mediami. Jej wynagrodzenie wynosi 4.404, 75 złotych, jednakże do rąk K. K. otrzymuje 50% wynagrodzenia z uwagi na zajęcie wynagrodzenia w postępowaniu egzekucyjnym. Nie mają decydującego znaczenia źródła zobowiązań przedstawicielki ustawowej powódki. Istotne jest bowiem, że nie pozostają one w związku z kosztami utrzymania i wychowania powódki, o czym była już mowa wyżej. Ewentualne roszczenia przysługujące K. K. wobec pozwanego należy realizować inną drogą. Podkreślenia wymaga, że matka powódki swój obowiązek alimentacyjny częściowo wypełnia poprzez osobistą pieczę nad córką. Powódka mieszka z matką, która przygotowuje jej posiłki, dba o czystość, porządek, wozi ją do szkoły. Nie bez znaczenia jest fakt, że K. K. wychowuje 3 córki, zaś pozwany ma jedno dziecko. Z przyczyn obiektywnych K. K. nie ma zatem tak szerokich możliwości zarobkowych jak pozwany.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że udział pozwanego w kosztach utrzymania i wychowania powódki winien wynosić 55%, czyli kwotę 800 złotych. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika powódki decydującego znaczenia dla ustalenia zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego, że może mieć oświadczenie zawarte w wiadomości e-mail z 27 stycznia 2014 roku (k. 98). Treść wiadomości e-mail świadczy o tym, że była to jedynie propozycja, a ponadto pozwany postawił warunek, że opłaty za przedszkole będzie opłacał sam, bezpośrednio, a nie rachunek matki powódki. Na marginesie zauważyć należy, że pozwany spłaca kredyt w części dotyczącej matki powódki (600 złotych) zgodnie z deklaracją.

W konsekwencji w punkcie I. wyroku Sąd na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. zasądził od pozwanego na rzecz powódki alimenty w wysokości po 800 złotych miesięcznie, płatne z góry do 10^{tego} dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia wniesienia pozwu, tj. od 20 maja 2015 roku, do rąk matki powódki – K. K., zaś w punkcie II. oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

W punkcie III. wyroku Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na podstawie art. 98 k.p.c., uwzględniając fakt wygrania procesu przez powódkę w 53, 34 %. Powódka jest zwolniona z kosztów sądowych z mocy ustawy (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 roku pozycja 1025 – dalej jako u.k.s.c.). W niniejszej sprawie opłata od pozwu wynosiła 900 złotych (art. 13 u.k.s.c.). Pozwany zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy powinien uiścić kwotę 480 złotych. W konsekwencji Sąd obciążył pozwanego opłatą od pozwu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w wysokości 480 złotych na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. (w punkcie IV. wyroku).